

NEDERLANDS

STEF BOS ZOEKT DE ESSENTIE MET NIEUW ALBUM 'KERN'

Stef Bos delft naar de essentie. "Het roer moet om", zingt hij op het nieuwe album *Kern*. Dat noemt de maker van klassiekers als *Papa* en *Is dit nou later* zowel een sleutelplaat in zijn oeuvre als een nieuw begin. "Af en toe moet je de menukaart van je restaurant veranderen."

Zijn nieuwste plaat leidt Stef Bos andermaal voor een lange reeks concerten door Vlaanderen, Nederland en Zuid-Afrika. "Aangezien ik al sinds 1984 in Vlaanderen woon, ben ik als zanger en liedjesschrijver in België begonnen. Tachtig procent van al mijn nummers is hier ontstaan", schetst de Nederbelg die met zijn gezin pendelt tussen Wachtebeke en Kaapstad.

De insteek voor zijn nieuwe album heeft hij aangereikt gekregen door zijn 8-jarige zoontje. "Voor deze plaat wilde ik uitgaan van de titel *Kern*, om eens tot het meest wezenlijke van mezelf door te dringen. Aanvankelijk was ik voor de songteksten in de literatuur gedoken. Ik begon veel gedichten te lezen, met mooie, kernachtige zinnen zoals die van Herman de Coninck. Toen ik in een gesprek met mijn zoon vroeg wat hij wilde worden als hij groot was, antwoordde hij al grappend: 'Wat wil jij later worden als je dood bent?' Toen besepte ik dat ik niet in boeken moest graven maar gewoon om me heen moest kijken."

Wel meer liedjes op *Kern* zijn ontkiemd uit beelden die het leven Bos heeft aangereikt. "Ik liep door Antwerpen en moest ineens denken aan hoe ik daar in 1983 was aangekomen. In *Bakzeil*, het laatste nummer op de plaat, hoor je mijn hele klas van Studio Herman Teirlinck – Michael Pas, Peter Van den Begin, Filip Peeters, Koen De Bouw – voorbijkomen. Deze plaat is dus ontstaan door gewoon om me heen te kijken."

Het zoeken naar de essentie houdt de 56 geworden Bos meer dan ooit bezig. "Met het ouder worden, voel ik een drang naar noodzakelijkheid. Aanvankelijk had ik veel nummers waarin nogal wat cynisme en ironie zat. Die wilde ik er allemaal uit. Dit moest een schone, heldere plaat worden waarbij het om inhoud gaat."

Muzikaal stuiterde *Kern* tijdens het maken veel kanten uit. Bos vertelt hoe hij zelfs heeft gestoeid met dancebeats die naar Bazart neigen. "Ik vind het fascinerend om Nederlandstalige dingen te horen die helemaal van deze tijd te zijn, zoals Bazart of Spinvis. Tegelijkertijd dwingt mij dat om mijn eigen authenticiteit op te zoeken, in plaats van daarin mee te gaan. Voor *Kern* hebben de groep en ik veel geëxperimenteerd. Uiteindelijk kwamen we uit bij de meest voor de hand liggende

"Aanvankelijk zat in veel nummers nogal wat cynisme en ironie. Dat wilde ik er allemaal uit."

STEF BOS
Artiest

de aankleding. Dat vond ik wel mooi; je ontkomt nooit aan jezelf. Die andere versies zet ik misschien wel eens online."

EEN EINDE EN EEN BEGIN

Kern noemt hij een sleutelplaat in zijn carrière. "Dit voelt als een einde en een begin. Hierna wil ik meer projectmatig gaan werken. Enkele van die projecten staan al in de steigers. Zo komt er een plaat voor kinderen en ouders, die al grotendeels is opgenomen. Ik ben ook al vijf jaar bezig aan een project met een jongen uit Congo-Brazzaville, in het Swahili en in het Nederlands. Ik ga nog wel platen als Stef Bos maken, maar de eerstkomende dingen gaan dus wel anders zijn."

"Bij het maken van *Kern* voelde ik dat ik mijn wereld even moest herdenken. Het publiek dat ik na 25 jaar nog steeds heb, geeft mij veel vrijheid. Af en toe moet je de menukaart van je restaurant veranderen. Mensen willen ogenschijnlijk graag hetzelfde, maar als ze nooit iets anders krijgen, haken ze vroeg of laat af."

Zijn ego moet volgens Bos niet zo nodig worden gevoed. "Boudewijn de Groot, destijds producer van mijn tweede plaat, zei me toen: 'Stef, je moet misschien wat arroganter worden'. Zelf is Boudewijn ook heel bescheiden, en wat verlegen. 'Eigenlijk zei ik dat misschien eerder tegen mezelf', vertelde hij me later. Boudewijn herkende iets van zichzelf in mij. Als je jezelf klein maakt, wordt de bruikbare ruimte rondom je veel groter. In plaats van platen te maken die over mij gaan, vertel ik liever duidelijke verhalen waar mensen iets aan hebben. Wat ik doe is misschien interessant, wie ik ben niet."

GUNTER JACOBS

● Concerten o.a. 19/01 Brussel (AB), 22/02 Leuven, 23/02 Merksem, 24/02 Kessel-Lo, 19/05 Geel, 25/05 Sint-Niklaas, 26/05 Antwerpen (Arenberg), 02/06 Heist-Op-Den-Berg. www.stefbos.nl, www.rumoer.be

Stef Bos: "Af en toe moet je de menukaart van je restaurant veranderen." FOTO RR

CABARET / VR 19/01

'Wat een Geluk' dat u Nele Bauwens kan zien!

Een persoonlijk verhaal vertellen en liedjes zingen: met *Wat een Geluk* is Nele Bauwens toe aan een tweede soloshow, die nog het best in het vakje cabaret past. Kinderen of geen kinderen? Wat Bauwens beslist, verneemt u vanavond in OC De Djoelen in Oud-Turnhout.

"Uit mijn eerste solovoorstelling heb ik geleerd dat ik mijn onderwerpen dicht bij mezelf moet zoeken", vertelt Nele Bauwens. "Van beroep ben ik actrice en zangeres. Het gevaar bestaat dat je dan ook in je eigen show een rol gaat spelen. Daar moet je je voor hoeden. Dus maak ik meteen duidelijk: dit ben ik zelf. In de tweede show ga ik daar nog verder in. Ik wil graag ontroering losmaken in de zaal, het is niet altijd om te lachen, ik durf de gevoelige snaar te bespelen."

"Ik heb het over mijn relatie, maar ik heb mijn vriend wel een andere naam gegeven (*lacht*). En ik heb het over bijeenkomsten met vriendinnen die alleen maar over hun kinderen praten. Ben je pas een vrouw als je moeder bent? Dat is een essentiële vraag in de voorstelling. Ik heb het over wat er gebeurt in mijn leven, maar natuurlijk vergroot ik dat uit, soms wordt het ronduit een parodie. Anders kan je er geen theater van maken. Verhalen vertellen, liedjes zingen: ik breng theater, muziek en humor samen. Als het toch in een vakje moet worden gestopt, staat het nog het dichtst bij wat in Nederland cabaret heet."

LIEDJE CARRELL

"De titel *Wat een Geluk* verwijst naar een liedje van Rudi Carrell uit 1960. Ik hoorde het toevallig op de radio en werd vooral ge-

troffen door zinnen als 'dat ik mee mag ademen met al wat adem heeft'. Ik vind dat zo mooi, zulke liedjesteksten schrijven ze niet meer. Het leek me een mooi uitgangspunt: wat een geluk dat ik Nele Bauwens ben! Dat is echter een te lange titel voor op de affiche (*lacht*). Maar ik meen het wel zo. Wat een geluk dat ik Nele Bauwens ben en dat ik – om Carrell te citeren – mee mag doen met al wat leeft."

"Neen, ik breng het nummer niet in de show. Maar ik cover wel *Geen wonder dat ik ween* van Paul Severs. Het wordt een hilarische versie, meer verklap ik niet. Schlagers zijn mij niet vreemd. In de familie hadden we een café en daar hoorde ik die liedjes op de jukebox." (id)

● o.a. 19/01 Oud-Turnhout, 21/01 Geel, 10/03 Turnhout, 21/03 Arenberg Antwerpen, 30/03 Mechelen. www.nelebauwens.be

Nele Bauwens. FOTO KOEN BROOS